

Cor Molenaar, verbinder en sociaal

Als ik het tuinpad bij Cor Molenaar op loop, hoor ik al het vrolijk gekwaak van de kikkers. En inderdaad: in de achtertuin ligt een natuurlijk aflopende vijver waar kikkers en padden zich graag ophouden. “Het is een goed jaar voor kikkers. Zelden zijn er zo veel geweest hier.” Er zwemmen ook vissen in, die beschermd worden door vele draden die over de vijver gespannen zijn. De reigers zijn er dol op. Op de vraag hoe het met de kippen en de hanen gaat, volgt een verhaal over de vos die niet éénmaal maar diverse keren alle kippen heeft doodgebeten. Een hoger hek, een nog betere bescherming voor de kippen, een hok dat extra beveiligd is... Niets lijkt echt te helpen. Vaak is de vos Cor te slim af. Laatst weer.... Cor laat een hokje zien met heel jonge kipjes die zich nog voor een deel koesteren onder een warmtelamp. Hoe zal hun toekomst zijn?

Veel mensen die aan Cor Molenaar denken, komen uit bij het voetbal. En inderdaad: het voetballen heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in zijn leven. Hij heeft nog een contributiekaart van 1949. Hij was toen 9 jaar. Gedurende 75 jaar is hij lid. Hij heeft in Nuenen veel betekend voor het voetbal. Hij is benoemd tot erevoorzitter.

Het is nu 2025 en dat is weer aanleiding voor Cor om in actie te komen. In het jaar 2000 is het Prullekeshof opgericht en dat is nu 25 jaar geleden. Alle kinderen die in het jaar 2000 in Nuenen geboren waren, kregen een steentje met hun naam erop en de geboortedatum. Deze steentjes liggen rond de nieuwe lindeboom. Nu willen ze alle Prullekes bij elkaar brengen. Er is gevraagd of ze zich wilden melden. Maar het is ingewikkeld: iedereen woont elders. Het is de bedoeling dat de Prullekes hun geboortekaartjes meenemen, zodat er een plakkaat gemaakt kan worden, dat wordt geplaatst door burgemeester en wethouders. Cor is er samen met anderen druk mee bezig om dit te organiseren.

En nu we het toch hebben over organiseren: dit is zijn sterke punt. Hij heeft heel wat gedaan in Nuenen. Als je vraagt wat hij nu het leukste vond, dan is dat Nuenen 200 jaar. Nuenen werd herbouwd: een dorp in een dorp. En iedereen die het leuk vond, werkte mee. Er werden oude spullen en oude kleding bij elkaar gezocht. Het feest vond plaats in de tuin van Dr. Anderegg. En het werd helemaal zoals Nuenen vroeger was. Er was iemand die paarden besloeg en de hele organisatie liep in oude kledij. Ook Cor. Hij was burgemeester en Fien van Grootel was de burgemeestersvrouw. Ze had een lange grijze jurk aan met een bontkraag. En zo liepen ze achter de harmonie aan. Er waren dansgroepen en er was oude muziek van 's morgens tot 's avonds. Iedereen werkte mee om het tot een succes te maken. Alle bekende bedrijven deden mee en sponsorden royaal.

Een ander facet van Cor is zijn politieke carrière. Hij was raadslid van 1970 tot 1998. Het mooie blauwe bord dat hij hiervoor kreeg staat in de kamer en hij laat het even zien. Van 1986 tot 1994 was hij wethouder. Er rustte een grote verantwoordelijkheid op hem en daarom ging hij altijd secuur en voorzichtig te werk. Hij heeft zich onder meer sterk gemaakt voor het bouwen van betaalbare huizen. Op een dag, toen hij ergens op een receptie was, kwam er een vrouw naar hem toe en die vroeg of ze hem een zoen mocht geven. Cor zei: "Maar ik ken u helemaal niet!" Waarop de vrouw zei: "Maar ik u wel. U heeft ervoor gezorgd dat wij een huis kregen en we zijn er zo gelukkig mee." Dat zijn leuke dingen.

Cor doet veel en kan veel. Er is echter een ding waar hij moeite mee heeft en dat is NEE zeggen. Vaak wil hij de dingen waar hij voor gevraagd wordt, graag doen maar soms is het veel. De laatste jaren is hij gedwongen geweest NEE te zeggen. Dat is overigens niet zo gek als je 85 jaar bent.

In de loop van zijn leven heeft Cor veel vrienden gekregen, door zijn werk als accountant en door alle maatschappelijke activiteiten. Hij is 60 jaar accountant geweest en op het laatst had hij 40 medewerkers op zijn kantoor. Toen hij 83 was, is hij gestopt met werken. Veel cliënten vonden het erg en vroegen of hij hun nog wel wilde helpen. Hij had natuurlijk ook een vertrouwensfunctie. Maar helaas... Wel vindt hij het werk nog steeds leuk en een enkele keer kan hij geen weerstand bieden.

Zijn vrouw Annie is in 2018 gestorven. Zij en Cor kregen twee totaal verschillende kinderen: de ene is studieuze en de andere is een echte vrijbuiters. En ze zijn allebei goed! De studieuze van de twee ging een opleiding tot accountant en mediator volgen en vroeg zijn vader, die de 80 al naderde of hij dat samen met hem wilde doen. Cor heeft toen samen met zijn zoon de opleiding afgerond en hij heeft er nog veel profijt van gehad. Hij heeft echt mensen kunnen helpen in conflictsituaties. Vaak gingen die conflicten over bezit en geld en zo was er een link naar zijn beroep dat veel met geld te maken had.

Cor kijkt terug op een boeiend leven, waarin hij veel tot stand heeft kunnen brengen. Nog steeds is hij actief maar noodgedwongen minder dan hij zou willen.

Levensmotto

Als je Cor vraagt naar zijn levensmotto hoeft hij niet lang na te denken:

Je moet jezelf altijd voor ogen houden dat, als je goed bent voor anderen, je zelf ook een gelukkig mens bent.